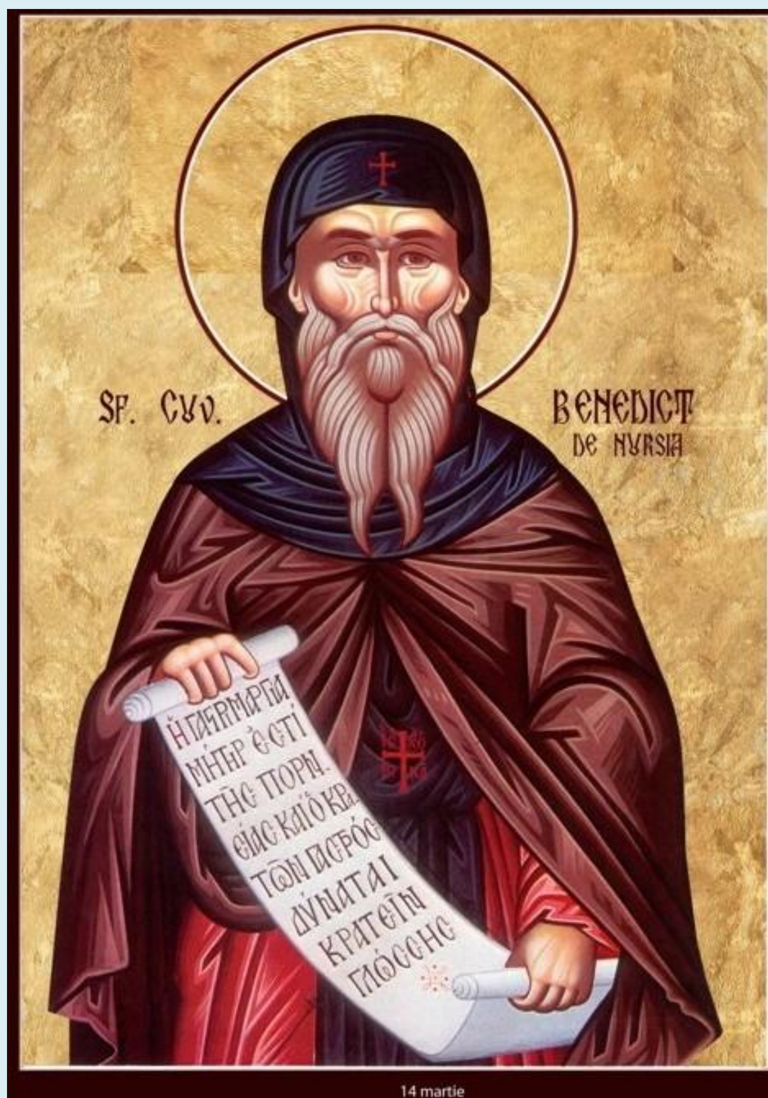
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Benedict de Nursia

(s.v. 14 martie / s.n. 27 martie)

Materiale despre Sfântul cuvios Benedict de Nursia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Benedict-de-Nursia-(14-mar)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Benedict

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Benedict

***

Sfântul cuvios Benedict de Nursia (s.v. 14 martie / s.n. 27 martie):

https://www.academia.edu/42889664/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Benedict_de_Nursia_14_martie_

https://archive.org/details/sf.-cuv.-benedict

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-cuv-benedict

&&&

Troparul Sfântului cuvios Benedict de Nursia, glasul al 8-lea: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Benedict, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului cuvios Benedict de Nursia, glasul 1: Locuitor pustiului, înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Benedict. Cu postul, cu privegherea şi prin rugăciune primind daruri cereşti, tămăduieşti pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

facere a lui chir Iosif

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a scăpat din robia egiptenilor, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mie, celui ce voiesc să laud în cântări pomenirea ta cea vrednică de laudă, prea cuvioase părinte Benedict, roagă-te să mi se dea har şi izbăvire de toate greşelile.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nimeni altul, din pruncie luând crucea ta, prea fericite, ai urmat Atotţiitorului şi omorându-ţi trupul, te-ai învrednicit de viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legii lui Dumnezeu plecându-te, întru tot fericite, prin ostenelile înfrânării ai veştejit săltările patimilor şi cu darul nepătimirii te-ai îmbogăţit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cei ce prin tine ne-am îmbogăţit cu nestricăciunea, Născătoare de Dumnezeu, prea curată, strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, podoaba cuvioşilor şi a drepţilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umplându-se sufletul tău de apele cele vii ale Sfântului Duh, Sfinte Benedict, a izvorât râuri de tămăduiri, care au uscat răutatea patimilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umblând pe cărarea cea strâmtă, te-ai sălăşluit în lărgimea Raiului şi măiestriile demonilor şi căile cele fără de rânduială le-ai strâmtorat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu curgerile lacrimilor tale adăpându-te, ca un pom aducător de roadă, părinte Benedict, bună roadă dumnezeiască de fapte bune şi de minuni ai adus cu dumnezeiescul har.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să Se Întrupeze, Cel ce Singur este Bun a intrat în pântecele tău, Preacurată şi Om desăvârşit S-a arătat. Pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin Lemn ai omorât păcatul şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud pe Tine, căci cu auzul meu am auzit, Doamne şi m-am înspăimântat, că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceasta, prea slăvesc bunătatea Ta cea mare faţă de mine, Preaputernice.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răstignindu-te tu patimilor şi lumii, cugetătorule de Dumnezeu, părinte Benedict, ai slujit lui Hristos, celui ce pe Cruce mâinile Şi-a întins de bunăvoie; pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin nevoinţele înfrânării, cuvioase, ţi-ai omorât mădularele trupului; pe morţi cu rugăciunea ta i-ai înviat şi celor slăbănogi le-ai dăruit bună alergare, celor ce cu credinţă te socoteau vrednic de minunare şi toată boala ai tămăduit, Sfinte prea cuvioase părinte Benedict.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sufletele cele uscate şi sterpe le-ai făcut roditoare, cu cuvântul tău cel viu, cuvioase şi cu arătarea minunilor păstor pus de Dumnezeu ai fost şi podoabă prea frumoasă a călugărilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca ploaia pe lână s-a pogorât Cuvântul în pântecele tău, Preacurată, Întrupându-Se şi a făcut să înceteze ploile închinării la idoli şi a împrăştiat iarna cea amară, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că pe alt dumnezeu, afară de Tine, nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Dumnezeu cel Milostiv rugându-L, părinte înţelepte, ca şi Ilie urciorul, ai umplut de untdelemn vasul cel mare, fiind socotit vrednic de minunare de cei ce te vedeau.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un curat cu sufletul, fiind răpit cu mintea, ai văzut tot pământul luminat ca de o singură rază, Dumnezeu cinstindu-te pe tine, întru tot fericite părinte Benedict.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcând minuni întru Hristos, cuvioase, rogi pe Dătătorul de bine, ca, prin rugăciune, să izvorască apa care rămâne, propovăduind minunea, prea cuvioase Benedict.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce locuieşte în Ceruri, în prea curatul tău pântece a locuit, ca să ne facă pe noi case ale Preasfintei Treimi, pe cei ce te propovăduim Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu strălucirile de lumină ale Duhului, ai micşorat întunecimea demonilor celor răi, făcătorule de minuni, Sfinte Benedict, luceafărul cel prea strălucit al călugărilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât de strălucită este viaţa ta, fericite! Cât de luminată este petrecerea ta cea cinstită, prin care cetele călugărilor le-ai atras spre cunoştinţa cea mântuitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Locuitor al Împărăţiei Cerurilor făcându-te tu, cugetătorule de Dumnezeu, Sfinte Benedict, roagă-te ca să dobândească aceasta şi cei ce cu credinţă pururea te fericesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântecele tău cel sfânt a răsărit Soarele cel neînserat al dreptăţii şi pe credincioşi a luminat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară prea lăudată.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru noi şi cele de pe pământ împreunându-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămânând nedeşertat şi strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

Îmbogăţitu-te-ai cu dumnezeiescul har, iar cu faptele tale ai descoperit chemarea şi te-ai arătat plin de harul Duhului Sfânt, în rugăciuni şi în înfrânări, prea cuvioase părinte Benedict, plăcutule al lui Dumnezeu şi neputincioşilor tămăduitor te-ai făcut şi izgonitor demonilor şi grabnic apărător al sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a

Irmos: Ritori prea înţelepţi s-au arătat tinerii, oarecând; căci, din sufletul lor cel de Dumnezeu cuprins, teologhisind, cu buzele au cântat: Dumnezeul părinţilor, cel mai presus de toate şi al nostru, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorâre purtătoare de viaţă ai agonisit tu, cu îndepărtarea dezmierdărilor. Pentru aceasta te-ai învrednicit, prea fericite Benedict, să învieziaţi morţii, toţi credincioşii minunându-se de tine, ca şi de marele prooroc Ilie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuvioasele tale osteneli ridicat-ai mănăstire cu mulţi călugări, care rămâne în veac, înconjurată cu zidurile apărărilor tale, supunându-se întru toate celor bine orânduite de tine, vrednicule de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Socotind să te omoare în chip necugetat, cu otrăvuri rele, pe tine, cel ce erai păzit de mâna dumnezeiască a Atotziditorului, fericite, cei fără de minte, fiind daţi pe faţă de cunoştinţa de mai înainte a Duhului, au fost ruşinaţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vindecă patimile sufletului meu, ceea ce ai zămislit Izvorul nepătimirii, Fecioară şi dă-mi mie lacrimi de pocăinţă, care să-mi pricinuiască acolo mângâierea, Născătoare de Dumnezeu Preasfântă.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întru Hristos împărăţind asupra patimilor celor stricăcioase, cugetătorule de Dumnezeu părinte, te-ai învrednicit să locuieşti în Împărăţia Cerurilor, laolaltă cu toţi care bine au vieţuit şi au iubit pe Dumnezeu, Văzătorul a toate.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugăciunile tale cele sfinte, primindu-le Dumnezeu, dăruia prin tine celor lipsiţi cele trebuincioase vieţii; care te prea măreau foarte pe pământ, pentru lucrările minunilor tale, Sfinte Benedict, de trei ori fericite.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Înfrumuseţându-te cu frumuseţile dumnezeieştilor fapte bune, te-ai mutat către cămările cele frumoase, părinte, ca să fii împreună cu Dumnezeu şi să te bucuri de frumuseţea Lui întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată, S-a născut Prunc din tine, prea curată, precum strigă Isaia, Fiul Celui Preaînalt şi Se arată Fiu al tău, Fecioară, făcând fii ai Tatălui Ceresc pe cei ce te laudă pe tine.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a coborât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai ca un soare mare, de Dumnezeu purtătorule, luminând zidirea cu semne înfricoşătoare şi cu străluciri de fapte bune. Pentru aceasta, săvârşim pomenirea ta, cea cu adevărat luminoasă, luminându-ne, părinte, simţirile inimii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Benedict, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele călugărilor, cele adunate de tine, ziua şi noaptea laude aduc, având în mijlocul lor trupul tău, care izvorăşte din belşug râuri de minuni, părinte înţelepte şi luminează neîncetat toate căile lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mai mult decât razele soarelui ai strălucit, părinte, împlinind poruncile lui Dumnezeu şi te-ai mutat către Lumina cea neînserată, rugându-te ca să se dea izbăvire de păcate, celor ce cu credinţă te cinstesc, Sfinte părinte Benedict, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut Lumina, îndepărtează, Fecioară, norii sufletului meu şi-mi dă, Stăpână, să se oglindească întru el frumuseţea cea mântuitoare a Celui ce a strălucit în chip de negrăit din Preasfântul tău pântece, spre lumina neamurilor, prea lăudată.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul, cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit ca să înnoiască pe Adam cel rău căzut în stricăciune din pricina mâncării şi care S-a Întrupat din Sfânta Fecioară pentru noi, credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Sihăstrind în chip plăcut lui Dumnezeu, ai trăit în virtute şi ai primit darul vindecărilor, părinte Benedict, săvârşind lucruri minunate şi înfricoşătoare. Şi adunând mănăstire sfântă, ai adus Domnului mulţime de oameni care se mântuiesc, prea fericite. Slavă lui Dumnezeu, Celui ce te-a strălucit pe tine; Slavă Celui ce te-a încununat; Slavă Celui ce a săvârşit prin tine tuturor tămăduiri!

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Mâinile tale cele dumnezeieşti, cu care ai ţinut pe Ziditorul Celui ce S-a Întrupat din bunătate, Preasfântă Fecioară, întinzându-le, roagă-L să ne izbăvească din ispite, din patimi şi din primejdii pe noi, cei ce te lăudăm cu dragoste şi strigăm ţie: Slavă Celui ce S-a Sălăşluit întru tine; Slavă Celui ce a ieşit din tine; Slavă Celui ce ne-a eliberat pe noi prin naşterea ta.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dă-tătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Pironit fiind pe Cruce de cei fărădelege, Mântuitorule şi coasta împungându-Ţi-se de suliţa ostaşilor, Preacurata se tânguia cu amar şi înspăimântându-se de multa şi înfricoşătoarea Ta răbdare, striga: Slavă dragostei Tale de oameni; Slavă bunătăţii Tale; Slavă Ţie Celui ce cu moartea Ta ai făcut pe oameni nemuritori.

Sinaxar

Întru această lună în 14 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Benedict.

Stih: Cu cugetele ca cu frâiele toată patima strângând,
Frâiele vieţii Benedict este defăimând.
În a patrusprezecea zi Benedict,
În ceruri a trecut.

Cuviosul acesta Benedict (care se tâlcuieşte în limba elinească blagoslovit), era din pământul romanilor, din cetatea ce se chema Nursia, din părinţi creştini şi bogaţi şi lăsând bogăţia şi părinţii şi averea cea părintească, fiind foarte mic şi neajuns de vârstă, s-a dus la un loc pustiu cu doica sa, care îi dăduse sân, unde unindu-se pe sine cu Dumnezeu prin fapta bună şi nevoinţă, s-a îmbogăţit de la dânsul cu putere de minuni şi de tămăduiri.

Însă de alte prea slăvite faceri de minuni povesteşte mai pe larg istoria lui, întru care multe feluri de minuni aflăm că a făcut. Morţii înviind, de lucrurile cele viitoare proorocind, şi spunând de cele ce nu era, ca cum ar fi fost de faţă.

Că atâta numai trebuie să sfârşim cuvântul. Că vrând a se pristăvi întru Domnul, a apucat de a zis către ucenicii săi, ce erau cu dânsul, şi cei ce erau departe, cum că va fi să se facă semn, cu care vor cunoaşte toţi, că el se desparte de trup.

Deci cu şase zile mai-nainte de prea cuvioasa lui adormire, a poruncit să-i facă groapa şi îndată s-a bolnăvit cu fierbinţeală mare, de care îi ardea trupul până la şase zile. Iar când a fost a şasea zi, a învăţat pe ucenicii săi să-l ridice şi să-l ducă la casa cea de rugăciune. Apoi ducându-l acolo, şi cuminecându-se cu Sfintele taine, stând în mijlocul ucenicilor săi, ţinut şi rezemat, şi-a ridicat mâinile la Cer, şi aşa căutând în sus şi rugându-se şi-a dat sfântul său suflet.

Însă întru acel ceas s-a arătat o vedenie la doi părinţi, unul şezând la chilia lui, şi altul locuind departe. Văzut-au dar amândoi că se tindea o cale minunată de la chilia sfântului până la Cer, către răsărit, aşternută cu haine de mătase luminoase, şi întru acea cale erau şi nişte oameni minunaţi, ce ţineau făclii, şi după rânduială se suia. Iar oarecare om cu veşminte albe îmbrăcat şi acela luminos fiind, stând lângă dânşii, îi întrebă, de ştiu a cui este această cale la care privesc, şi se minunează şi zicând ei că nu ştiu, a zis acel ce s-a arătat: Aceasta este calea prin care iubitul lui Dumnezeu Benedict, se suie la Ceruri. Deci, venindu-şi întru sine cuvioşii aceia ce au văzut vedenia au cunoscut sfârşitul sfântului bărbat, ca și cum s-ar fi aflat a vedea când s-a săvârşit.